

Arrest

nr. 340 017 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 15 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat L. RECTOR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U, X, verklaarde over de Palestijnse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren op [...] augustus 1998 in Gaza. U groeide op in Deir Al-Ballah en u woonde daar van kinds af aan, tot uw vertrek uit Gaza op 5 augustus 2021. U was in Gaza als vluchteling geregistreerd bij UNRWA. U bent tot de 9de klas naar de middelbare school van UNRWA gegaan in Gaza. Uw vader was als politieman werkzaam voor Fatah. Nadat Hamas in 2006 de macht van Fatah had overgenomen in Gaza zat uw vader thuis.

Uw ouders scheidden van elkaar toen u nog op school zat. Uw vader hertrouwde met 2 vrouwen, en ook uw moeder hertrouwde. Uw beide ouders kregen nog meerdere kinderen nadat ze scheidden en hertrouwden. U bevond zich daardoor in een moeilijke familiale situatie en groeide sindsdien verder op bij uw oude grootmoeder. U hield er psychologische moeilijkheden aan over. U kon nadat u stopte met school wel werken

in een supermarkt van uw oom langs moederszijde. U had geen persoonlijke vrees in Gaza, maar u had er weinig steun van uw familie en zag er geen toekomst voor uzelf.

*U besloot het land te verlaten. U vertrok begin augustus 2021, en reisde meteen via Egypte door naar Turkije, waar u zo'n 1,5 jaar bleef. U werkte en woonde in Istanbul, maar ook daar zag u geen toekomst, dus reisde u met behulp van een smokkelaar verder naar Griekenland. U kwam bij uw tweede poging tot oversteek per zee toe in Griekenland in april 2023, op het eiland Chios. U werd daar gehuisvest in een opvangcentrum en gedwongen om een asielaanvraag in te dienen. **U werd op 31 augustus 2023 erkend als vluchteling in Griekenland.** Begin september 2023 moest u het opvangcentrum in Chios al verlaten.*

U trok naar Athene, waar u 4 maanden lang werkte in de olijf- en sinaasappelpluk voor een Albanees. U woonde ondertussen in de wijk Omonia, waar u een goedkope kamer deelde. U voelde zich onveilig, niet beschermd en niet gesteund door de Griekse overheid. U had op 26 september 2023 een Grieks reisdocument ontvangen, dat u gebruikte om in december 2023 naar België te komen. U kwam op 15 december 2023 toe in België en diende er op 18 december 2023 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Omdat u geen opvang had en op straat sliep had u, door niet te komen opdagen voor de afspraken in het kader van uw asielprocedure, afstand gedaan van uw asielaanvraag.

Op 26 februari 2024 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in België in, dat voorts op 6 juni 2024 ontvankelijk werd verklaard. Ter ondersteuning van dat verzoek legde u de volgende documenten neer: kopies van Palestijnse identiteitsdocumenten (eerste pagina, Turks visum en een pagina met stempels van uw paspoort, identiteitskaart en UNRWA-gezinssamenstelling), schooldocumenten Gaza (kopies), foto's van de vernielingen in Gaza (kopies), de eerste pagina van uw Grieks reisdocument (kopie), uw ADET (Griekse verblijfsvergunning – origineel gezien), USB-stick met beelden van de leefomstandigheden in Griekenland (origineel), en uw aanvraag psychologische zorg in België (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Er kan worden opgemerkt dat u psychologische problemen aanhaalde bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, die u reeds zou hebben sinds u klein bent. U haalde daarbij de scheiding van uw ouders als groot trauma aan (NPO, P.3, 19). In het kader van die psychologische problemen vroeg u in januari 2025 in België psychologische begeleiding aan. Uit die aanvraag, noch uit uw verklaringen kunnen echter duidelijke symptomen van uw psychologische problemen worden vastgesteld, laat staan dat hieruit het CGVS hieruit redenen zou kunnen ontwaren die het goede verloop van uw asielprocedure in de weg zouden staan (aanvraag psychologische begeleiding, zie groene map).

Er dient hierbij te worden benadrukt dat u op geen enkele wijze bijzondere procedurele noden vroeg, toen u hier op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) naar werd gevraagd bij aanvang van uw asielprocedure (vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, zie administratief dossier). Ook toen u op de DVZ kort werd gevraagd naar uw leven in Griekenland, gaf u aan geen persoonlijke problemen van medische of psychologische aard te ondervinden ('Bijkomende vragen M-status Griekenland dd. 11/03/2024, zie administratief dossier). U werd voorts gedurende uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verder bijgestaan door uw advocaat. U noch hij formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijke onderhoud. Evenmin maakten jullie er (bij aanvang) melding van dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan uw asielprocedure. Het persoonlijk onderhoud verliep tot slot in normale omstandigheden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw verklaringen (vraag 23, verklaring DVZ dd. 11/03/2024; NPO, P.7-8) en de informatie van de Griekse asielinstanties (document Griekse asielinstantie, zie blauwe map), blijkt dat u **reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.** Deze vaststelling wordt door u **niet betwist.***

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de

levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigen van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zowel een verblijfsvergunning (hierna "ADET" genoemd) als een Grieks reisdocument hebt ontvangen van de Griekse overheid (Bijkomende vragen M-status Griekenland dd. 11/03/2024, die administratief dossier, NPO, P.8). Ook de Griekse asielinstanties bevestigden dat u erkend werd als vluchteling en dat uw document met betrekking tot uw verblijfsvergunning geldig is tot 30 augustus 2026, alsook dat uw reisdocument tot 25 september 2028 geldig is (document Griekse asielinstanties, zie blauwe map). Over uw ADET en uw Grieks reisdocument verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u "deze bij een vriend achtergelaten" hebt (vraag 23, verklaring DVZ dd. 11/03/2024). Op het CGVS verklaarde u echter eerst dat uw Grieks reisdocument "in het water gevallen" was (NPO, P.4), om daarna te zeggen dat het document kapot is, nadat u het in uw jaszak had gelaten en u uw jas in de wasmachine had gestoken. Echter bleef u het CGVS een antwoord schuldig op de vraag waar het document zich bevond (NPO, P.14). Er kan echter worden verondersteld dat het reisdocument, ondanks het vermeend rondje in de wasmachine, nog steeds enigszins intact is en dat u het document, dat belangrijk is voor uw mogelijkheden om doorheen Europa te reizen, dan ook hebt behouden. Daar u het (mogelijks beschadigde) reisdocument niet neerlegt, en uw verklaringen omtrent het document daarbij tegenstrijdig en onaannemelijk zijn, kan het CGVS er dan ook niet van uit gaan dat uw Grieks reisdocument daadwerkelijk kapot is.

Het Commissariaat-Generaal wijst er voorts nog op dat deze vernietiging van uw reisdocument alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u dit geldige reisdocument daadwerkelijk hebt vernietigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over dit document zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werk, huisvesting, gezondheidszorg en onderwijs, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregerende materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat u bij vertrek uit Gaza reeds wist dat u naar België wilde komen (NPO, P.10). Bovendien zei u ook uitdrukkelijk dat u na het ontvangen van uw Griekse verblijfsvergunning ook de AMKA en AFM had kunnen regelen maar dat u dat niet gedaan hebt, omdat men daarvoor “een adres [moet] hebben en ik had er geen” (NPO, P.8). Echter bleek uit uw latere verklaringen duidelijk dat u gedurende 4 maanden, van september tot december 2023 wel een adres had in de buurt van Omonia, waar u een kamertje huurde (NPO, P.18). Dat u geen stappen ondernam om belangrijke documenten als de AMKA en de AFM te bekomen, hoewel de mogelijkheid daartoe duidelijk bestond, toont wederom aan dat u niet hebt getracht een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, zoals bij een poging tot binnenkomst in Griekenland te zijn teruggestuurd op zee door de Griekse politie (NPO, P.6), of in slechte leefomstandigheden te hebben vertoefd in afwachting van de afronding van uw asielprocedure (beelden USB stick, zie groene map; NPO, P.7), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context.

Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Ten aanzien van uw psychologische moeilijkheden dient te worden opgemerkt dat u uw psychologische problemen niet op objectieve wijze staaft. U legt louter een bewijs neer van een aanvraag voor psychologische begeleiding in België. Daarin staat in het kort dat u getraumatiseerd zou zijn en psychologische begeleiding wenst (aanvraag psychologische begeleiding, zie groene map). Uit uw verklaringen blijkt dat deze psychologische problemen hun oorsprong vinden in uw moeilijke jeugd als kind van gescheiden ouders in Gaza, en dat u geen moederliefde hebt gekend (NPO, P.3, 14). Er kan echter geenszins worden gesteld dat deze kwetsbaarheid een impact heeft op uw zelfredzaamheid. Immers heeft u, ondanks uw moeilijke jeugd, op eigen initiatief in Gaza een eigen zaak opgestart (vertaling Griekse asielprocedure, P.9, zie blauwe map), alsook bent u erin geslaagd bij gebrek aan vooruitzichten zelf uit Gaza te vertrekken (vragen 4 en 5, vragenlijst CGVS dd. 11/03/2024), een visum voor Turkije te regelen en anderhalf jaar te wonen en werken in Istanbul (vertaling Griekse asielprocedure, P.7, zie blauwe map), zelf een smokkelaar te regelen om vanuit Turkije Griekenland te bereiken en daar internationale bescherming te bekomen (vragen 32 en 33, verklaring DVZ dd 11/03/2024), gedurende 4 maanden te wonen en werken in Griekenland en vervolgens naar België te komen (NPO, P.18), allen indicaties dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u uw aanvraag om psychologische begeleiding in België pas deed in januari 2025, terwijl u reeds in december 2023 voor het eerst in België toekwam. Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat deze psychologische begeleiding een topprioriteit voor u bleek. Hoewel de

aanvragen in kwestie gewag maken van een wachttijd van 3 maanden, en u in tussentijd dus al psychologische begeleiding zou moeten krijgen, stuurde u hier overigens geen verder bewijs van op (aanvraag psychologische begeleiding, zie groene map).

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het **risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien**.

U bent voldoende **autonoom en zelfredzaam** om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt uit verscheidene elementen uit uw dossier. Zo hebt u in Gaza een eigen zaak gestart (vertaling Griekse asielpcedure, P.9, zie blauwe map). U hebt zelf uw reis uit Gaza geregeld (vraag 32, verklaring DVZ dd. 11/03/2024). U bekwam daartoe een Turks visum (vraag 25, verklaring DVZ dd. 11/03/2024; visum Turkije, zie groene map). U woonde en werkte anderhalf jaar in Istanbul. Daarbij sprak u zelf Arabischspreekende mensen in Istanbul aan om werk te vinden (NPO, P.6). U kon 1500 dollar verzamelen om vanuit Turkije de oversteek naar Griekenland te wagen met behulp van een smokkelaar (vertaling Griekse asielpcedure, P.9, zie blauwe map). U hebt in Griekenland internationale bescherming aangevraagd en bekomen, en vervolgens hebt u er verschillende administratieve documenten bekomen (zie supra). U hebt ook in Griekenland een werk en een woning bekomen, en vervolgens een reis naar België geregeld. Ook in België hebt u werk gevonden (NPO, P.4). Bovendien kan u rekenen op een netwerk in Europa. U hebt 2 ooms langs vaderszijde die wonen in Denemarken, waarvan eentje de Belgische nationaliteit heeft (vraag 22, verklaring DVZ dd. 11/03/2024). Die laatste oom heeft u geholpen om een kamer in Athene te huren (NPO, P.9). Ook voor uw uitreis uit Gaza werd u financieel geholpen door uw familieleden (vraag 32, verklaring DVZ dd. 11/03/2024). Uit niets blijkt dan ook dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

U legde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS daarenboven flagrant tegenstrijdige verklaringen neer over het werk dat u verrichtte in Griekenland. Aanvankelijk zei u bij aankomst in Athene een week te hebben gewerkt voor een Albanees als sinaasappelplukker (NPO, P.9). Pas toen u er later in uw persoonlijk onderhoud op gewezen werd dat, op basis van uw verklaringen de tijlijn van uw verblijf in Griekenland niet klopte, gaf u toe 4 maanden in Griekenland te hebben gewerkt voor een Albanees in de olijf- en sinaasappelpluk (NPO, P.18). Er kan dan ook geenszins worden gesteld dat u geen toegang tot werk had in Griekenland. Het is overigens volstrekt onduidelijk waarom u dit werk aanvankelijk verzweeg voor het CGVS.

Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. **Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights** p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Zelfs integendeel, u gaf spontaan aan dat u de AFM niet had aangevraagd, omdat u niet over een adres beschikte (NPO, P.8). Hieruit blijkt duidelijk dat u op de hoogte was van de procedure om de AFM aan te vragen. Voorts bleek het volstrekt ongeloofwaardig dat u deze niet kon aanvragen bij gebrek aan een adres. Immers bleek uit uw latere verklaringen dat u wel een adres had, in Omonia, waar u een goedkope kamer huurde (NPO, P.18). Er kan dan ook worden gesteld dat u hierin bewust geen verdere stappen ondernomen heeft, hetgeen aantoont dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren.

Net zoals u bewust de stappen niet hebt ondernomen om een AFM te bekomen, heeft u tevens bewust geen verdere stappen ondernomen om een AMKA te bekomen. Immers beschikte u in Athene over een adres, hetgeen volgens uw eigen verklaringen nodig was om een AMKA te bekomen (zie supra). Echter had u spontaan verklaard geen AMKA of AFM te hebben bekomen omdat u geen adres had (NPO, P.8). Hieruit blijkt wederom dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten.

Nergens uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoot.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigen van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare_; en Communication on the status of migration management in mainland Greece_ (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : [\[\[https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf\]](https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf)).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit uw verklaringen blijkt nog dat u niet naar Griekenland wilt terugkeren uit vrees voor drugshandelaars en dieven. U geeft daarbij aan dat de politie geen hulp of bescherming biedt na een overval (NPO, P.11). U haalt aan dat u meer dan 10 keer werd overvallen door drugshandelaars, en dat u vervolgens meermaals naar de politie bent gegaan, die u nooit heeft geholpen. U gebruikte uw telefoon om u te helpen met de communicatie met de politie, maar tevergeefs (NPO, P.15). Het dient te worden opgemerkt uw verklaringen omtrent de politie enerzijds blote beweringen betreffen. Hoewel u steeds uw telefoon bij de hand had, hebt u geen enkel bewijs van uw vermeende aangiftes bij de politie. Anderzijds zijn uw verklaringen over uw vermeende interactie met de politie bijzonder vaag en weinig doorleefd, en haalt u geen enkel specifiek incident met de politie aan. Overigens waren ook uw verklaringen over de criminaliteit in Griekenland bevreemdend. Zo vertelde u dat er aan mensenhandel en orgaanverkoop werd gedaan (NPO, P.10, 15). Echter bleek uit uw verklaringen ook dat u ver weg wilde blijven van de criminaliteit, en dat u niet met die mensen communiceerde (NPO, P.12, 15). Het is dan ook volstrekt onduidelijk hoe u weet hebt van specifieke criminele activiteiten als mensenhandel en orgaanverkoop. Desgevraagd zei u te weten van hun specifieke

criminele activiteiten “aan de manier van omgaan met andere mensen” (NPO, P.15). Het is weinig overtuigend dat u van mensen waar u niets mee te maken wilde hebben, louter aan de hand van hun gedrag, te weten zou zijn gekomen dat zij orgaanverkopers of mensenhandelaars zijn. Uw verklaringen omtrent uw persoonlijke ervaringen met het criminele milieu van Griekenland zijn dan ook weinig aannemelijk.

Waar u zich verder nog beperkt tot de algemene verwijzing dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U maakt géén melding van concrete, soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen als begunstigde van internationale bescherming, laat staan van het gegeven dat u zich als gevolg hiervan zou hebben moeten wenden tot de daar aanwezige autoriteiten. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande elementen kan niet worden gesteld dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw Palestijnse documenten vormen louter een indicatie van uw herkomst en leven in Palestina, elementen die heden niet ter discussie staan doch hebben zij geen uitstaan met uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland.

Uw Grieks reisdocument alsook de ADET werden reeds uitgebreid besproken in bovenstaande beslissing. Hetzelfde geldt voor uw aanvraag tot psychologische zorg in België en de door u neergelegde USB-stick. Over de beelden op uw USB-stick moet nog worden benadrukt dat de beelden over de leefomstandigheden in het kamp dateren van voor u internationale bescherming ontving in Griekenland. De foto's die u neerlegde van uzelf in een huis in Athene zijn nietszeggend en hebben geen bewijswaarde in relatie tot (de geldigheid van) uw beschermingsstatuut in Griekenland.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet-ontvankelijk werd verklaard, omdat u niet kwam opdagen voor uw interview bij de DVZ (beslissing eerste verzoek, zie administratief dossier). U had echter geen goede verklaring om deze afwezigheid mee te rechtvaardigen. U verklaarde dat het heel moeilijk was bij uw eerste asielaanvraag qua opvang en dat u wel naar de DVZ was gegaan voor uw interview, maar dat was uitgesteld (NPO, P.4). Hoewel uit uw administratief dossier blijkt dat uw DVZ-interview in het kader van uw eerste asielaanvraag werd uitgesteld van 22/12/2023 naar 12/01/2024 (bijlage 26, zie administratief dossier eerste asielaanvraag) kan er uit uw verklaringen evenwel worden vastgesteld dat u werd opgevangen in een hotel van het Rode Kruis, en dat u daar wekelijks contact had met een juridisch assistent die u hielp met uw procedure (NPO, P.4). Er kan dan ook niet worden gesteld dat dit uitstel van uw DVZ-interview onoverkomelijk was om uw eerste asielprocedure te doorlopen.

Kan daar nog aan worden toegevoegd dat het er alle schijn van heeft dat u België hebt verlaten in de loop van uw eerste asielprocedure. Zo hebt u in het kader van dit tweede verzoek om internationale bescherming duidelijk verklaard bij de DVZ dat u België bent binnengekomen op 10 februari 2024 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming alsook Bijlage 26 DVZ, zie administratief dossier). Hoewel het niet toekomt aan het CGVS te speculeren over uw verblijfplaatsen, zou het feit dat u niet in het land was, ook kunnen verklaren waarom u ondanks de hulp van het Rode Kruis niet naar uw DVZ-interview was gekomen op 12 januari 2024, en u uw eerste asielaanvraag niet hebt doorlopen (zie supra). Uit het bovenstaande blijkt hoe dan ook dat u een gebrek aan interesse vertoonde in uw eerste asielprocedure en dat u eind 2023 of begin 2024 vermoedelijk België hebt verlaten, hetgeen uw nood aan bescherming ernstig ondermijnt.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u over internationale bescherming beschikt in Griekenland en u om deze reden niet mag worden teruggeleid naar Gaza/Palestina.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker werpt de schending op van artikel 56/6 § 3 lid 3 van de Vreemdelingenwet en stelt:

“1. Zo voorziet artikel 57/6 §3 lid 3 van de Vreemdelingenwet duidelijk dat zo'n beslissing om een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren genomen dien te worden binnen een termijn van 15 werkdagen, te tellen vanaf de dag van de ontvangst van het verzoek om internationale bescherming:

“De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.”

2. Deze termijn werd in casu duidelijk niet nageleefd door verweerster.

De asielaanvraag van verzoeker dateert van 26 februari 2024.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het verzoek van verzoeker om internationale bescherming op 13 maart 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken werd overgemaakt aan verweerster.

De bestreden beslissing werd pas genomen op 3 juli 2025, zijnde bijna 1,5 jaar na de overdracht.

3. Het moge dan ook duidelijk zijn dat de door artikel 57/6 §3 lid 3 van de Vreemdelingenwet opgelegde termijn van 15 werkdagen overschreden werd door verweerster.”

Inzake de problemen in Griekenland stelt verzoeker:

“In belangrijke bronnen kan het volgende worden teruggevonden aangaande de situatie van erkende vluchtelingen in GRIEKENLAND:

“Recognised Refugees in Greece- 2025 Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights

[anderstalige landeninformatie]

En:

[anderstalige landeninformatie]

Deze kunnen niet worden genegeerd en maken dat erkende verzoekers niet over een volwaardige vluchtelingenstatus beschikken in GRIEKENLAND. In tegendeel, hun mensenrechten worden er systematisch aangetast.”

2.2. Bij het verzoekschrift wordt stuk 2 aangebracht, getiteld “Bronnen”.

2.3. Verweerder brengt op 8 januari 2026 een aanvullende nota bij, waarbij middels URL-links, landeninformatie en een nota wordt bijgebracht.

Beoordeling

3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).*

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

4. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

5. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verweerder de termijn in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet niet gehonoreerd heeft, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.”

De in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet opgenomen termijn betreft een louter indicatieve ordetermijn waarbij de wetgever het aangewezen acht om deze verzoeken snel (binnen een termijn van vijftien werkdagen) te behandelen. Een snelle behandeling is derhalve wenselijk, maar niet verplicht. Verzoeker toont ook niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn relaas.

De wet verbindt aan het overschrijden van voormelde termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) binnen de door artikel 57/6, §3, derde lid gestelde termijn, kan ook niet worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoeker suggereert in het verzoekschrift.

Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd. Verzoeker licht overigens niet toe – en de Raad ziet niet in – wat de relevantie is van deze redenen voor de inhoudelijke beoordeling van de bestreden beslissing.

De in het verzoekschrift aangevoerde schending van artikel 57/6, § 3, derde lid Vreemdelingenwet wordt niet aangenomen.

6. Verzoeker verwijst naar de problemen in Griekenland. Verzoeker gebruikt in het verzoekschrift uitsluitend landeninformatie in een andere taal van deze van de procedure. Verzoeker geeft niet de minste duiding inzake de concrete toepassing van deze landeninformatie op zijn persoonlijke situatie en profiel.

De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker in het voorliggend verzoekschrift verweer voert ten aanzien van de motiveringen in de bestreden beslissing in een andere taal dan het Nederlands, de taal die ingevolge artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet de taal van de procedure is.

Artikel 39/18, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In afwijking van het eerste lid, moet op straffe van niet-ontvankelijkheid, (de asielzoeker) het verzoekschrift en de overige procedurestukken indienen in de taal die is bepaald bij het indienen van de asielaanvraag overeenkomstig artikel 51/4.”*

Blijkens het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende vastgesteld:

“De voorzitter wijst ter terechtzitting op artikel 39/18 § 3 juncto artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet betreffende de procedurestukken en de proceduretaal van het beroep en stelt dat het puntje c, ‘problemen in Griekenland’ van het verzoekschrift in de Engelse taal is opgesteld en werpt de onontvankelijkheid van dit onderdeel van het verzoekschrift op.

De raadvrouw van de verzoekende partij stelt zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen en verwijst naar de algemene situatie van Griekse statushouders uiteengezet in de aanvullende nota’s neergelegd in de zaken 7 en 12.”

De Raad houdt ingevolge de toepassing van artikel 39/18, derde lid juncto artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet geen rekening met de teksten in het verzoekschrift die een verweer vormen ten aanzien van de motiveringen in de bestreden beslissing aangezien zij niet vergezeld zijn van een vertaling. Het verweer of de informatie die blijkt uit nota's in andere dossiers die ter zitting werden gepleit, kan niet aangenomen worden als (bijkomend)(procedure)stuk in het voorliggend rechtsplegingsdossier.

7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, *in casu* het gebrek aan concreet verweer ten aanzien van de bestreden beslissing inzake verzoekers situatie in Griekenland, besluit de Raad dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

8. Aangezien het voorliggend beschermingsverzoek op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, moet er bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS